

עטרת שלום

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
פרשת כי תשא – פורים

בס"ד, עי"ק פרשת כי תשא
ט"ו אדר תשע"ב – שנה ג' גליון קי"א

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הרה"ג מוצ"ש	ירושלים	בני ברק	ניו יורק	מונטריאל
7:01	6:20	5:07	7:12	6:38
6:58	6:22	5:22	7:12	6:38
7:12	6:38	5:38		
7:12	6:38	5:38		

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א – פורים

שיהיה לעתיד, שיתגלה אורות של רישא דלא איתיידע, שלא יודעים איהו אורות יש בהוא רישא, עיין בארוכה בעין-חיים (שער עתיק פ"א).

ועוד מבואר שם (שער מ"ג ומ"ד דרוש י) שסוד הדעת העליון דעתיק יומין הנקרא רדל"א, אשר הדעת ההוא גנוז מאוד בין גולגלתא ומוחא דא"א, והוא בחינת ההוא אוריא דיתיב על קרומא דמוחא דא"א עי"ש. רואים מכל זה שהעיקר הוא להגיע לביטול הדעת עד שישגי את הדעת הנעלם והגנוז שבהאי רישא דרדל"א, ע"י ביטול הרע לגמרי, ואז יתבטלו כל הדינים, וכמו שכתב אא"ז הגה"ק רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרגא זלה"ה בספרו נוצר חסד על מסכת אבות (פ"ד משנה כב), וז"ל: וכמו ששמעתי ממורי [הבעש"ט] שעל ידי זה יוכל לבטל גזרות רעות, כשמקשר המלכות בחינת הסתרת ההגהה גשמיות עולם הזה, בדעת של אי"ן עליון, רישא דלא איתיידע, אין ממש, נתבטלין ונמתקין כל הדינים.

היוצא מכל זה שיום הפורים הוא תיקון כעין שיהיה לעתיד לבוא, ולכך איתא בירושלמי (ריש מגילה) שחלקו כבוד לארץ ישראל שהיתה חריבה באותן הימים, לכך עשו כרכין המוקפין חומה מימות יהושע בן נון יהיה כמו שושן הבירה, שיעשו פורים בט"ו אדר. ולכאורה יש לומר שכוונת חז"ל בזה כי פורים הוא הכנה ותיקון לבנין ירושלים שהיתה חריבה, כי הרי הוא אותו בחינה כנ"ל. ולכך אמרו חז"ל (מדרש משלי מ ב) עתידין כל המועדין ליבטל לעתיד לבוא חוץ מחנוכה ופורים. כי פורים הוא כעין הכנה שיהיה לעתיד לבוא, שאז יהיה התיקון השלם של חטא עה"ד.

הקב"ה יעזור שיהיה במהרה התיקון השלם, ויהיה לכל אחד ואחד שמחה ואור והשפעות טובות לכל השנה כולה בבני חיי ומוזוני, ובביאת גואל צדק בב"א.

(דא"ח פורים תשנ"ט לפ"ק)

שהקדוש ב"ה שם בהסתרה. והסתרה הזאת שהיה בזמן גלות בכל גילה מרדכי הצדיק, שגילה הטוב ואלהותו יתברך שמו בעולם.

וגם מרמז 'מור דרור' שהוא אחד מסממני הקמורת, ומבואר בספה"ק בני יששכר (מאמרי חדש אדר מאמר א) שחוש הריח לא נפגם כשאר החושים בחטא עה"ד עי"ש. וגם מבואר ממרן הארז"ל (שער הכוונות דרושי קידוש ליל שבת ד"א) שסוד כוונת הריח, עינינו המתקת הדינים עי"ש. וא"כ יש לומר ששורש נשמת מרדכי הצדיק לא נפגמה בחטא עה"ד, ולכן היה בכוחו לתקן בני דורו מחטא עה"ד, ולברר הטוב מהרע, ולהמתיק את כל הדינים מכלל ישראל. והוא כעין תיקון שיהיה לעתיד לבוא שאמרו חז"ל (פנהרין צג:) עה"פ 'והריחו ביראת הוי"ה' (ישעיה יא ג), שמשו"ח צדקינו שיתגלה במהרה בימינו לא למראה עינינו ישפוט וכו', רק יהיה מורח ודאין, שעל ידי חוש הריח יבין הכל ויתקן הכול, שאז יתקון לגמרי חטא עה"ד, וכן מצינו בזהר הקדוש (ח"ג קפו.) מעלה זו, גבי האי ינוקא בנו של רב המנוגא סבא, שהכיר על ידי חוש הריח בתנאים שלא קראו קריאת שמע.

ולכך קבעו חז"ל (מגילה ז:) בסעודת פורים לשתיית יין, כי הרי יש מ"ד שעין הדעת היה של גפן (ברכות מ.) ולכך ע"י מצות שתיית יין מתקנים את חטא עה"ד, וגם יש מ"ד שאומר שהיה של חמה, ולכך כל סעודה הרי הוא עם לחם.

ולפי זה מובן גם כן למה תיקנו חז"ל (שם) לבסומי בפוריאי עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי. כי הרי בחטא עה"ד אמר הנחש 'והייתם כאלהים ידעו טוב ורע' (בראשית א ה), וע"י בא התיקון עד דלא ידע שיתבטלו הבחינה של ידיעה בין טוב ורע, כי יתבטל הרע לגמרי, וזה מה שאיתא בספרים הקדושים (בחינות עולם פרק ג) 'שתכלית הידיעה שלא נדע'. היינו שלא יהיו צרכים לדעת ולהבחין בין טוב לרע, כמו

איתא במסכת חולין (קלט ע"ב) המן מן התורה מנין, 'המן העין' (בראשית ג יא). ופירש רש"י מרומזו דהמן נתלה על העין.

ביאור הענין דמרמזים לנו חז"ל, שהמן יצא מכח זוהמת הנחש בחטא עה"ד, שכל אחיזתו בשורש חטא אדם הראשון שממנו התפשטות כל שורש הרע בעולם, ובוה הכוח בא עכשיו להשמיד את שונאיהם של ישראל, כי בכל דור ודור מתעורר החטא עה"ד, וצריכים בני הדור ההוא לתקן חלקם בחטא עה"ד, וזהו כוונת דברי מרן הארז"ל בשער הכוונות (דרושי חג הפורים ד"א) שרצו להרוג את מרדכי ולתלותו על העין, שהוא זנבה של נחש, המשך רגל הקוף עי"ש.

וע"ז התעורר מרדכי הצדיק לתקן את חלק חטא עה"ד השייכים לבני דורו, וכמו שאמרו שם חז"ל, מרדכי מן התורה מנין, דכתיב 'מר דרור' (שמות ל כג) ומתרגמינן מירא דכיא. לרמז שמרדכי מטהר את כל המרירות של חטא עה"ד, וזהו מ"ד בני' עמל"ק, ודרור הוא לשון חירות, שהיה ביכולתו לבטל קליפות המן זרע עמל"ק.

וגם מבואר שם בשער ככוונות, ששורש נשמת מרדכי היתה מן ההארה של יסוד אבא, ולכן על ידו היתה תשועת ישראל בזמן ההוא. היינו כי יסוד אבא הוא בחינת חכמה, ומבואר בזה"ק (ח"ב נד:) שבחכמה אתברירו, שחכמה מברר את הטוב מהרע, ממה שנתערבה ע"י חטא עה"ד.

ועד כדי כך מברר ומגלה הטוב אפילו מן הסתרה, וכמו שאמרו שם במסכת חולין, אסתר מן התורה מנין, 'ואנכי הסתר אסתיר' (דברים לא יח). ופירש בזה מרן הבעש"ט הקדוש (בעש"ט עה"ו וילך ז), שאם ידע האדם שהקדוש ברוך הוא מסתתר שם אין זה הסתרה, כי נתפרדו כל פועלי און, וזהו שאמר 'ואנכי הסתר אסתיר פני מהם' ר"ל שיסתיר מהם שלא ידעו

ואתם קתבו על היהודים טוב בעיניכם בשם המלך
וחתמו בטבעת המלך כי קתב אשר נכתב בשם המלך
ונחתם בטבעת המלך אין להשיב (אסתר ח ח).

ר"ל טבעת עגול שיש עליה חותם נקרא גושפנקא, וטבעת עגול שאין עליה חותם נקרא עיוקא, וכך נראה ג"כ מה שמפרש התרגום על הפסוק ויסר המלך את טבעתו מעל ידו וגו' (אסתר ג י) ואעדי מלכיה ית גושפנקיה מעלוייה ידיה, אבל נראה לי עיקר פירושו של גושפנקא הוא טבעת שנחקה בה צורת פרצוף פניו של המלך ולא בשמו שנקרא, כי כך נראה מרש"י ולה"ה שכתב בגמרא (נשין נז) ופירושו של עיוקא הוא טבעת עגול שנחקה בה שמו של המלך הנקרא בו לפני כל בני אדם ולא פרצוף פניו, ולפי זה יכולין לתרץ התרגום של מנלת אסתר שבתחלה על ויסר המלך את טבעתו מעל ידו (שם), וכן על נכתב ונחתם בטבעת המלך (שם י) שהוא של המן מפרש התרגום גושפנקא, היינו שאחשורוש נתן להמן טבעתו שהיה נחקה בו צורתו לבד בלי חתימות שמו של אחשורוש, ובוה לבד היה יכול המן לעשות ג"כ עם היהודים כמובן רשעתו שבעיניו, ואח"כ העביר אחשורוש את טבעתו הזאת שנחקה בו צורתו ונתן למרדכי היהודי, כי כן דרך המלך שנותן למי שאוהב אותו פרצוף צורתו, אבל אח"כ כשאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי ואתם כתבו על היהודים טוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתם בטבעת המלך אין להשיב (שם ח ח) מפרש התרגום כתיב בנין יהודאין כד שפיר בעיניכון בשום מימרא ופטימו בעוקתא דסיטומתא דמלכא ארים פמקא דמתכתיב בשום מימרא דמלכא ומסתתם בעוקתא דסיטומתא דמלכא לא יתוב ריקנו ע"כ, וקשה למה לעיל מפרש על חותם גושפנקא וכאן מפרש לשון עיוקא, אלא כפי שפרשתי שגושפנקא מיייר שנחקה בו על טבעת המלך הוה צורת פרצוף המלך לבד בלי שום של המלך שהוא שם של אחשורוש, וכשנתן אחשורוש להמן בתחלה טבעתו לא היה נחקה בטבעת הוה אלא צורתו פרצוף של אחשורוש לבד ולא שמו כנ"ל, [והו נתן אח"כ למרדכי], אבל אח"כ כשנתן אחשורוש טבעתו לאסתר ולמרדכי, [הוה טבעת אחרת שבו] היה נחקה בטבעת הוה שם של אחשורוש ולא צורת פרצוף, לזה אמר כאן כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתם בטבעת המלך ששם נחקה שם המלך אחשורוש לזה אין להשיב, [שיש לו תוקף חזק יותר מאיגרת שכתב המן, ומילא איגרת המן יתבטלו].

(דמשק אליעזר מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים
אשר בשושו לעשות בדת היום (אסתר ט יג).

שמעתי בילדותי בשם הישיש הקדוש רבי מאניש מדראבהישיש ולה"ה (ה"ה חמוי של הגה"ק רבי יוסף מטורקא ולה"ה, חמוי של רבינו הגה"ק רבי אליעזר צבי מקאמרנא ולה"ה), שאמר שאסתר שאמרה ינתן גם מחר ליהודים לעשות בדת היום היינו כי למעלה כתיב ביום ה"ג 'שמחה ומשתה ויום טוב' (שם ח יז), ועל זה אמרה אם על המלך טוב הוא מלך מלכי המלכים, ינתן גם מחר ליהודים וגו', היינו שיהא גם מחר יום טוב, והכוונה שיתקיים [בפורים כמון] יום טוב שני של גלויות, ויאמר המלך להעשות כן, וזוה זכו ליום טוב שני [בפורים], עד כאן. ואני מוסף, שזה שאמרה לעשות בדת היום היינו בדת של תיבת היום, שהוא יום ומלאו (דהיינו י"ד ו"ו מ"ם) הרי ב' מימים.

(ייטב פנים מהגה"ק רבי יקותיאל יהודה מייטבלובים מסיגם ולה"ה)

להבין ענין הדור קבלוהו בימי אחשורוש. (שבת פח). כי מתחלה קבלו התורה מאונס, כי לא נתנה התורה אלא לאוכלי המן (מכלתא בשלח ז). והם ראו שיצטרכו בארץ לעסוק בדברי עניני עוה"ז, בחרישה ובוריעה ובמשא ומתן, ויהיה בוה ביטול תורה, לכן קבלוהו מאונס.

ובאמת כמו שיש כ"ב אותיות התורה בדבור תורה ותפילה, כך יש בכל עניני חומר, ובכל ל"ט מלאכות יש אותיות התורה. ואיש הנלכב עוסק בהם ביחודים וקשומי השכינה, [כי] בכל ההוה שבעולם יש אותיות התורה וקשומי השכינה, כמאמר חז"ל (ברכות נה), וידע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהם שמים וארץ. רק שהאותיות והחיות מלוכשין בחומר עניני העולם בכמה כסויין ולבושין, ובתוך האותיות שורה חיות אלהות המחיה את הכל, שכבודו יתברך מלא כל הארץ, ולית אתר פניו מניה, רק שהוא בהסתרה.

וכשיועדו הצדיקים מזה הסתרה, אין אצלם שום הסתרה כלל, ומעלין החיות אל חי החיים, המחיה את הכל, כמאמר נעים זמירות (תהלים קט יח) 'גל עיני ואביט' בכל דבר 'נפלאות מתורתך', שהכל אותיות התורה. ואין שום דבר מונע מעבודת הש"י, כי אלופו של עולם ממש בכל ההוה.

ועל זה אמר רבינו הקדוש אור צח מוהר"ר דוב בער [ממזעוריטש], שזוהו הכוונה אתקשמת בקישומין דלא הוו (וזה"ק ח"ב צה). דתורה ומצות הם קישומין דהוו, אבל כשאדם מייחד בעניני עולם הוה ומקשמת השכינה נקרא קישומין דלא הוו.

וזהו שאמר מרן אלהי הריב"ש מוב (בעש"ט ע"ה) יתרו (ט) 'יחבק לה בעלה ביסודא דילה' (פיוט אומר בשבחין להארי"ל) כשאדם מעלה מדריגה תחתונה לפני השם יתברך יותר חשוב. ופרשנו להבין מעט דבריו, כי ענין חיבוק הוא יחוד יהוה' אלה"ם, שכל מה שנברא בסוד ל"ב אלה"ם, צריכין ליחוד עמו שם יהוה', ובוה מעלה כמה נשמות מעמקי הקליפות. וזה 'יחבק לה בעלה ביסודא דילה' כי גם בשפלות המדריגה נעשה היחוד והחיבוק יאהלוהי"ם, 'דעביר נייחא לה' לשכינתא, כי אין לשכינה נחת ונייחא אלא למי שיועד ליחוד יהודים בכל ההוה, אשר יש בוה ביטול הקליפות ונייחא לשכינתא.

ואז יא' 'כתיש כתישין' דניחא להו לצדיקיא לתברא תבירו על תבירו, וכלא על ה' אלהו (וזה"ק ח"ב קנה). אעא דלא דלקית ביה נהירו דנשמתא, יבמשון ביה וידליק (שם ח"ג פח). ומחמת שיש נחת רוח להקב"ה כשהצדיק מעלה מדריגה קמנה ומייחד שם קבה"ו, ובהכרח לצדיק לירד, וכדי שלא יפול חלילה ממדרגתו סובל יסורים ומבטשין ביה, ועל ידי זה מרוטם ומשבח ומצלי בהארה נפלאה.

כמו ששאל דודי הצדיק אור מופלא מוהר"ר משה [מסאמבור] את אחיו מורי דודי הקדוש רבינו צבי [מודיטשוב]. בימי חורפו היה נוהג לילך אל איזה כפר ליסחור בשביל פרנסתו, ושאל אותו אחי מורי, מה זה כשאני בא מן הכפר ועומד להתפלל

מנחה, גדלוק בי נשמתי בהארה נפלאה, וחשד עצמו שהוא מעות והארה מקליפות נגה כנודע. והשיב לו מה אתה מתמה אחי, כשאתה הולך על הדרך במחשבות קדושות וטהורות, או נדבקין כך כל הנפשות והניצוצין שיש שם בדצח"מ, וגם ע"י מסחר שהוא כבוונה. וכשאתה עומד להתפלל גדלקין כך הניצוצין כמו אש בוערת, וזהו ההארה שיש לך.

ובוה ביאר מורי [בעש"ט] עיין תולדת (בראשית אות א). כ"ש אומרים, כלה כמות שהיא. בדרך כלל שידע אדם שכבודו יתברך מסתתר בכל מקום ואלופו של עולם בכל תנועה, וזהו היחוד השלם. וב"ה אומרים, כלה נאה וחסודה. דרך פרט לייחד בכל תנועה לעורר ולייחד כך למעלה, וידע איך להעלות כל מחשבות זרות, ששם מסתתר אלופו של עולם. וכשמעלה אותם ומתקנם כא להתפשטות הגשמיים, ע"י שנתגלה האור ונתעלה הניצוצין.

וקבלתי ממורי [בעש"ט], [בעש"ט ע"ה נח קנב] שבכל צער אדם הגשמי, שאם נותן לב שגם בוה הצער הוא הש"י בעצמו, אלא שהוא דרך לבוש, וכאשר ידע זה בידיעה ברורה, הוסר הלוש והצער, ובוה ממטלין כל גזרות רעות. ובענין הגהו תרי בדחי דגמרא (תענית כב), על פי שאלה ששאל למעלה, נאמרה לו שכל עסקם היו לייחד קבה"ו בכל תנועה, ולהתחבר עם כל אדם להעלותו שיהיה לבו נכון גם כן לייחד בכל פרטי מעשי איש, הן בביתו והן בעסקיו יהיה הכל לשם יחוד קבה"ו, וכשיהיה רואין איזה איש שהוא בצער ואינו יכול לייחד מחמת רוב צערו, והיו מתחברין עמו ומבדחין ליה שידע שאלופו של עולם אתו עמו בכל צרתם לו צר, ובוה הוסר הצער ושמו ונתחברו עמו, עד ששב למדרגתו לדבק בו יתברך בחיות אור א"ם, כי ידע אדם כי כה הפועל בנפעל, כהדן קמצא דלוש מנה ובה, ובכל צער יש ניצוץ הקדוש ממנו יתברך, אלא שהוא בתוך כמה לבושים, והוא ענין 'שבע נערות הראויות לתת לה מכית המלך' (אסתר ב ט), כי בכל ההוה הוא יתברך אתו עמו של הצדיק. ויסדר שבחו של מקום, שזהו שבחו שהכל נהיה דבריו, ודברו יתברך שאמר לכל דבר ודבר, נכנס באותו דבר להיות חיות בתוכו, ובכל צרתם שם לו צר, כי הוא אתו עמו שם, או באמת לא צר, נתבטל הצר הצורר, וזהו עיקר ושוש עבודת ישראל לעבוד הש"י בכל ההוה.

ולכן מתחלה קבלוהו את התורה מאונס, והדור קבלוהו בימי אחשורוש, שהשיגו כי הוא ראשון ואחרון, ואלופו של עולם בכל תנועה ובכל עניני העולם יכולים לייחד ולקשר, ולעסוק באותיות התורה באכילה ושתיה ושנה ושאר ענינים, הכל לייחד לחרוש ולזרוע ולעסוק בכל ל"ט מלאכות 'בכל דרכיך דעה'. וכשהשיגו זה שראו בעיניהם מן הצטרפות אלו ענינים אוי קבלוהו התורה בשמחה, ולכן נקראו אלו הימים שהשיגו את זאת, 'ימי אחשורוש' אני ראשון ואני אחרון, שאחרית מדרגות הקטנות עם ראשית הכל שלו, ובכל תנועה אלופו של עולם לייחד בכל תנועה קבה"ו. (כתם אופיר' מהר"א מקאמרנא)

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

כי תשא

עטרת מז

אמרות טהרות מרבתינו ז"ע

כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו להויה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם (ל יב).

אפשר לומר שהתורה מדבר כאן מענין תיקון השכינה מלכות דאצילות שהלכה בגלות וירדה בעולם הבריאה כידוע (ע"ח שער כסה"כ פ"ב) ע"ש. וזהו אמרו כי תשא את ראש כשתרצה להרים את בחינת ראש שהוא השכינה, כמו שאיתא במסכת סנהדרין (מו ע"א), אמר רבי מאיר, בשעה שאדם מצטער, שכינה מה לשון אומרת, קלני מראשי קלני מורועי. בני מרמו לשם ב"ן, ישראל בחינת ז"א בחינת קוב"ה, לפקדיהם לשון גאולה כמ"ש 'פקד יפקד אלהים אתכם' (בראשית נ טה), היינו ע"י יחוד ותיקון ז"ן יהיה הגאולה.

וכל זה ע"י ונתנו איש כפר נפשו מסירות נפש, וכמו שפרש"י שהראה לו כמין מטבע של אש, כי הרי שורש כל היחודים אינו אלא רק ע"י מסירות נפש, כמבואר הטיב מדברי מרן האר"ז"ל בשער הכוונות (הרושי כוונת ק"ש ד"ו פירוש תיבת ישראל) וז"ל: והנה הכתוב אומר 'תנו עוז לאלהים על ישראל גאות' (תהלים סח לה) פירוש כביכול השי"ת צריך עזר וסיוע וכח מן מעשה ישראל התחתונים, והנה המלכות נקרא סוכת דוד הנופלת, כי בעונותינו נפלה ע"י מעשינו הרעים, וכן כאשר רוצה לעלות צריך שיהיה ע"י זכותינו ומעשינו הטובים, כי עונותינו מפילים אותה כביכול, וזכותינו מעלים אותה,

וא"כ עתה אי אפשר לה לעלות אם לא יהיה בנו צדיקים גמורים אשר נשמותיהם קדושות וטהורות שיש להם כח לעלות עד מקום אימא, וע"י תעלה המלכות, כנזכר בתיקונים כי ישראל נקראין גרפיין דשכינתא, להעלותה למעלה, ולמעם זה הגלות מתעכב ומתארך, כי אין בנו מי שיוכל לעלות במדרגה הזו, כי אם יהיה בינינו מי שיוכל לעלות שם נשמתו היה מעלה גם את המלכות, והיה הוונן נעשה כתיקונו, והיתה מתמחרת קץ הגאולה. אך עתה בומנינו בעו"ה אין יכולת לעשות זיווג כתיקונו למעלה, ולסיבה זו הקץ מתארך, וכמעט רוב הרעות והצרות הבאות על האדם באות לסיבה זו.

אמנם עכ"ז יש קצת תיקון כמה שנמסור נפשינו על קדוש השם ככל לב, כי ע"י כן אפילו אין בנו שום מעשים טובים והרשענו עד להפליא, הנה ע"י מסירת נפשינו להריגה מתכפרים עונותינו כולם, ויש בנו יכולת לעלות עד אימא עלאה, כמ"ש חז"ל (יומא פו) גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד, שנאמר 'שובה ישראל עד ה' אלהיך' (הושע יד ב). כי ענין התשובה מעלה את האדם ומגיעתו עד כסא הכבוד שהיא אימא עלאה הנקראת תשובה, ועי"כ תוכל המלכות לעלות עמנו ע"י"ש.

ולא יהיה בהם נגף שלא יכנסו ח"ו שום 'נגף' היינו המסיתים והמקטרגים למעלה בפקד אותם בומנים המסוגלים לפקודה וגאולה, כדי למנוע את הגאולה בומנים שמסוגל לפקידה.

זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל היינו כי עשרים גרה מרמו ליחוד יאהרונה"י שהם משני יוד"ן תחילתן וסופם.

ולזה נותנים מחצית השקל שהוא בחינת אתערותא דלתתא שם אדנ"י, וע"י זה יהיה אתערותא דלעילא בחינת שם הוי"ה, ואז יהיה היחוד השלם בב"א. (רעוא דרעיון תשע"א לפ"ק)

וְאָמַלְתָּ אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּהַכְמָה וּבַתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה (לא ג).
בינה נקרא שורש כל המדות טובות, הכנעה גדולה אין ממש, 'דכא ושפל רוח' (ישעיה נ טו), רוח נשברה, 'לב נשבר ונדכה' (תהלים נא ט). אם אין בחינה זאת אין דעת. דעת נקרא רוח הקודש ודביקות אלהיות ונועם זיו השכינה. והארה גדולה נפלאה ועצומה, והסימן אם הארה זאת אינה מקליפת נגה, הוא הכנעה והביטול כאין ממש. אז 'אני את דכא' (ישעיה נ טו), אתי רב"א, ד'מות כ'מראה א'דם (יחזקאל א כו), ולכן כלל זה יהיה בידך, אם אין הכנעה אמיתות, אין משיג מעם נועם זיו השכינה, והוא טעות מקליפות נגה, סובר שיש לו הארה, ומשיג רוח הקודש, והכל טעות, כמו שאמר ארוננו המלך רבינו אלימלך מליצ'נסק, כי לפעמים בלילה ובחשכות הזמן, עין נרקב מאיר כמו נר ואור. ולכן כלל גדול אם אין הכנעה אין דביקות, ואין רוח הקודש, והכל טעות.

('נוצר חסד' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)
ובימים השביעי שבת וינפש (לא יז).
וזהו ובימים השביעי שבת שאין לו מדריגות שבת אלא כיום השביעי, וי נפש כוה, כי הוא נפש עם הארץ, אבל תלמיד חכם נשאר בו הארות שבת ככל ימי השבוע, במחשבה בדבור ומעשה, משיג הארה עצומה של יום השבת.

('זהר חי' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)
ויתן אל משה קבלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן קתבים באצבע אלהים (לא יח).

והתקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך (אבות ב"ב), כי מבואר בדברי מרן אלקי האר"י החי (מעמי המצות פנחס), כי ירושה אין לה הפסק, ומתנה יש לה הפסק. כי גופי התורה ופשטי התורה נקרא ירושה, עיקר התורה, וזה אין לה הפסק, 'לא ימוש מפך ומפי זרעך' (ישעיה נט כא) והיא ירושה לכל ישראל. ומתנה נקרא חיות ומוחין ודביקות וסודות התורה. ולפעמים נמצא איש עשיר לומד תורה, ויאמר שאין צריך להיות דבוק אל הצדיק ולחמוך אותו, ולזה בא החסיד להזהיר (שם). 'זהתקן עצמך' צדיק הדור, הנקרא עצמות, שיהיה ביכולתו ללמוד סודות התורה ודביקות, שאינה ירושה לך, זה אינו בא בירושה, אלא במתנה לצדיק אמת. ובוה יתבאר לך כמה ענינים של ויתן אל משה 'לקחת מתנות באדם' (תהלים סח ט), ועל זה נתקנאו המלאכים, אין כאן מקומו ביאור לדברים אלו. ואח"כ מזהיר להמון ישראל 'וכל מעשיך יהיו לשם שמים' כשאתה עוסק במשא ומתן ובדרך ארץ, וכן הנתינות מעות שאתה מהנה לצדיק אמת, הכל יהיה לשם שמים לעשות רצון בוראך.

('נוצר חסד' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)
וידבר הוי"ה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים (לב ז).

מבואר בלקו"ת (ואתה) ועתה רוב הדור וראשים שלהם הם ערב רב, ומשה בא בעיבור ובגולגול, אחת לחמשים שנה, שלא ימעו ראשי ערב רב את ישראל לדרכים שונים מקולקלים, וקודם שחמאו ישראל היה משה משיג שער החמשים הגדול מכל השערים, וכשחמאו ישראל נעלם ממנו רד ל"ך, רד מן שער החמשים שנקרא ל"ך. וזה שאמרו חז"ל (ר"ה טא): חמשים שערי בינה כולן נמסרו למשה במסירה גמורה, חוץ מאחד שלא קנה במסירה אלא במתנה כשביל ישראל, וכשחמאו, נסתלק ממנו ולא נשאר לו אלא מ"ט, שהוא מעט מעזר נגד שער הנזן שאורו רב.

('זהר חי' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבתינו ז"ע

הרה"ח ר' שלמה יוסף קרא ז"ל, מחסידי קאמרנא היה מחשובי הנגידים במונקאטש, ומסופר כי פעם קם לו מתחרה גוי, שפתח חנות בגדים מפוארת מול בית מסחרו המפואר, והלה הצליח למשוך את רוב הקונים שלו. לאחר שאשתו הפצירה בו נסע אל הרה"ח ר' שלמה יוסף קרא ז"ל, מחסידי קאמרנא להזכיר את הצרה שהיתה לו. כשישב הצדיק בסעודת פורים, והיתה בדיחא דעתיה כשהשטריימל שלו שמוט על מצחו כדרכו בקודש. נענה ואמר: שלמה יוסף, עליך להעמיד כמה מדות שגדולות של מי דבש עכשיו, כי כעת היתה מפלה גדולה לאותו גוי שהתחרה עמך, כי ירה בעצמו ונהרג. ואכן כשחזר לביתו, נודע לו כי באותה שעה שרבינו אמר לו מה שאמר היה המאורע המופלא הזה, כן יאבדו כן אויבך ה'. תפארת ישראל

הרה"ק רבי דויד בן רבי צבי אלימלך זצ"ל מדינאב בעל הצמח דויד י"ט אדר תרל"ד

תולדותיו

נולד לאביו הרה"ק רבי צבי אלימלך מדינאב זצ"ל בעל ה'בני יששכר', ונקרא שמו בישראל דוד ע"ש החסיד המפורסם רבי דוד מליז'ענסק זצ"ל, מבני היכלא קדישא של רבינו הרה"ק רבי אלימלך מליז'ענסק זיע"א בעל ה'נועם אלימלך', שהפליג בשבחו והעיד עליו: שמעולם לא היה לו כלל חטאת נעורים. כשנחלה הנער דוד הוסיף לו אביו יו"ד בשמו ונקרא בשם דויד, והמליץ עליו ע"ז אביו מאמר חז"ל (ברכות ה:) (יהיב ליה ידיה (היינו יו"ד) ואוקמיה).

נישואיו

בעת שאביו הרה"ק בעל ה'בני יששכר' הלך פעם רגלי על אם הדרך בואכה הדרך העולה בית אל, מקום משכן השכינה, אצל רבו הרה"ק רבי יעקב יצחק הורוויץ היחזקה מלובלין זיע"א, תוך כדי הלכתו נעצרה לידו עגלה ובתוכו ישב הגביר רבי ישעי' הירץ מטורקא שפניו גם כן היו מועדות לעבר העיר לובלין, וביקש ממנו שיעלה על העגלה ויסעו בצוותא לשם, באמצע הדרך סיפר הגביר: כי יש לו בת שהגיעה לפירקה, ולעומתו סיפר לו בעל ה'בני יששכר': שיש לו בן חשוב ונעלה שג"כ הגיע לפירקו, והסכימו בניניהם באם יסכים הרבי מלובלין לגמור השידוך אז יבואו בקשרי חיתון, כאשר נכנסו שניהם יחד לחדר הרבי מלובלין, עוד קודם שפצחו פיהם לדבר קידמם הרבי בברכת 'מזל טוב', ושהזיווג יעלה יפה יפה, ונתקשרו בניניהם בקשר החיתון.

בצל רבינו בעל ה'צבי לצדיק'

בעת הגיע פעם באחת מנסיעותיו הרה"ק בעל ה'בני יששכר' אל רבו רבינו שר בית הזוהר הגאון הקדוש רבי צבי הירש מזיז'טשוב זיע"א בעל ה'צבי לצדיק', הביא עמו את שני בניו הגדול רבי אלעזר מלאנצהוט זצ"ל והקטן רבי דויד מדינאב זצ"ל, שאל אותו רבינו בעל ה'צבי לצדיק': מהיכן לקח מחותני שתי נשמות יקרות כאלה לשני בניו שהמה נשמות בלי גופים, כן מסופר שבסעודת שבי"ק כשישב בעל ה'בני יששכר' בצידו של רבינו בעל ה'צבי לצדיק', פשט אברך אחד את ידו לאמירת לחיים, ואותו אברך היה לבוש עם קראגן לבן וטיכל נאה על הצוואר, כדרך המתחדשים אז, ובעל ה'בני יששכר' לחם מלחמת חרמה נגד המתחדשים, וכשפשט האברך את ידו לעבר רבינו בעל ה'צבי לצדיק' הגביה את הקראגן והמטפחת מהאברך, וכשראה זאת רבינו בעל ה'צבי לצדיק' אמר לו: היכן כתוב בתורה שהאבות הקדושים לא לבשו קראגן כזה, נענה רבי דויד הילד ואמר: אילו היו אבותינו לובשים קראגן ומטפחת, לא היתה צריכה

רבקה להלביש את יעקב עורות גדי עיזים על צואריו, כי בלי זה ג"כ לא היה יצחק מכירו, ע"י לבוש הקראגן והמטפחת שלבש על מצחו, ונהנה רבינו מפיקחותו וחכמתו של הנער.

רועה נאמן

ביום ח"י טבת תר"א נסתלק אביו בעל ה'בני יששכר' ונשארה עדת דינאב כצאן בלי רועה, וקיבלו עליהם קהילת דינאב את בנו הקטן דויד למלאות מקום אביו, אע"פ שהיה צעיר לימים וצעיר האחים, אבל היה משכמו ולמעלה גבוה בקדושה ועבודה וגדול בתורה. על גדולתו של רבינו בתורת הסוד אמר פעם אחת תחת השיחים רבינו הגאון הקדוש רבי חיים יעקב מקאמרנא זיע"א בעל ה'פרי חיים', בשם זקינו רבינו הגאון הקדוש שר בית הזוהר רבי אלעזר צבי מקאמרנא זיע"א בעל ה'דמשק אליעזר', שבתורת הסוד בשבילי הפרד"ס היה רבי דויד יותר גדול מאביו בעל ה'בני יששכר'. גם בעת שהה אצלו רבינו בעל ה'דמשק אליעזר', ודרכו בקודש של רבי דויד להשמיע מילי דבדיחותא, והעולם צחקו למשמע דבריו, והפטיר רבינו בעל ה'דמשק אליעזר' ואמר: און מיך האט עס דורכגעשאטכן דאס הארץ, מהרזא דרוזין שהיו טובא גניו בגויה בכל שיח ושיג שלו, (לי דקר הלב בהיותי מבין שכל דיבוריו הם רזא דרוזין סודות טמירים).

רבינו ה'דמשק אליעזר' בצילו

בין תלמידיו הגדולים שהסתופפו בצילו היה רבינו הגאון הקדוש שר בית הזוהר רבי אלעזר צבי מקאמרנא זיע"א בעל ה'דמשק אליעזר', בפעם הראשונה שנסע לקבל פני אפי שכנינא בדינאב, והיה עוד בחיי חיותו של אביו רבינו קודש הקדשים איש האלוקים רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א בעל ה'היכל הברכה', התנכר ולא רצה שידעו מי הוא, וע"כ אמר למשמשו: שבאכסניא יתנהגו כשני אנשים שאין מכירין זה את זה ולא ישמש אותו, ואם ישאלו מאין הוא ישיב שהוא מן סמוך ללבוב, והוא יאמר שהוא מן סמוך לגרידיג, וכן עשו ולא ידעו מי המה, בשבת קודש בבוקר בעת קריאת התורה, יען לרבינו בעל ה'דמשק אליעזר' היה לו הדרת פנים, קראו אותו להוספה הראשונה, וכששאלו אותו על שמו, אמר: אלעזר צבי בן יצחק יהודה יחיאל בלי הוספת התואר 'מורה מוריני', כשהתחיל רבינו ה'דמשק אליעזר' לומר ברכות התורה, הביט רבי דויד בפניו איך שמוציא מפיו את ברכות התורה, וצויה לבעל קורא: שיקרא עד סוף הפרשה, שלא כדרכו לעשות הרבה הוספות, כך שהיה לו אחרון, ורבי דויד עשה בעצמו המי שבירך וקרא בקול גדול: מורה מוריניו אליעזר צבי בן מורה

מוריניו יצחק יהודה יחיאל, וכשמע רבינו זאת הסכים בליבו שרבי דויד הוא בעל רוח הקודש, ונשאר על עוד שבת קודש בדינאב, כשנפרד רבינו בעל ה'דמשק אליעזר' אמר לו: בוא ואספר לך מעשה שיעזור לך בזה ובבא, אבל איך רשאי לחזור עליה והוא בבל תאמר, [מסופר שבעת שנחלה רבינו בעל ה'דמשק אליעזר' כמה שנים לפני הסתלקותו וחשבו שהוא נסתלק, והדליקו כבר נרות על יד מיטתו, ואחר זמן התעורר והיה נראה ממש כעין תחיית המתים, ולא היה ניכר על פניו שום התרגשות, אמר רבינו בעל ה'דמשק אליעזר': שמהמעשה שסיפר לו רבי דויד מדינאב ידע שעתה הוא לא העת שיסתלק ויש לו עוד כמה שנים לחיות, מפי כ"ק אדמו"ר שליט"א], כשחזר לבית אביו בקאמרנא, שאל לו אביו מה ראה בדינאב, אמר: 'ראשית חכמה יראת ה', והפליא אביו תשובתו.

בעת שנכנס פעם אחת החסיד רבי משה אלעזר מעיר ישן אל רבינו בעל ה'דמשק אליעזר', שאל אותו רבינו: לאיזה רבי נסע מנעוריו, וענה: לרבי דויד מדינאב, אמר לו: אם יוכל לומר איזה דבר תורה מפיו או לספר ממנו איזה עובדה, ענה ואמר: כי שמע מפי רבו שהיה חולה מסוכן וכל גופו היה צבה, והגביה את שרוליו ידו והראה ידו הצבתה, ואמר: כל מה שיעבור על אדם אין, כי אם הוא צריך לחזק את עצמו ולהיות לו התחזקות, ואמר רבי משה אלעזר: כי הרגיש בנפשו אז טעם יראה ואהבה להרבי זי"ע, והפטיר רבינו בעל ה'דמשק אליעזר': אמת אמת רבך היה בעל רוח הקודש, וכל זאת הרגשתי גם אני בעת שהייתי אצלו על בי השבתות.

הסתלקותו

כל ימיו היה חלוש המזוג, אבל בשנה שקודם פטירתו נפל למשכב, ובפורים אחרון לימי חייו עוד קרא המגילה בכוחותיו האחרונים, וביום י"ט אדר תרל"ד יצתה נשמתו בקדושה ובטהרה כשהוא אך כבן ס"ט שנים, ונטמן בעיר דינאב ע"י מקום מנוחת אביו בעל ה'בני יששכר'.

השאיר אחריו: בניו מ"מ רבי ישעי' נפתלי הירץ מדינאב זצ"ל רבי צבי אלימלך מבלאזוב זצ"ל רבי מאיר יהודה מביקאוסק זצ"ל. בנותיו: אשת רבי יהודה רוקח זצ"ל בן רבי אלעזר רוקח בן השר שלום מבעלזא זצ"ל, רבי מנחם מנדל מרילוס מדיבעק זצ"ל, רבי אלטר משה חיים רובין מגלאנוב זצ"ל, רבי שמחה טובי' הורוויץ ממאדין זצ"ל.

קבלת קהל ומשלוח מנות ושמחת החג תיערך בביתו נאווה קודש של

ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ארזי הבריה 45/9

מאחרי התפילה עד לשעה 12:30 בדיוק

התקשרו אלי:

052-7643092

מבצע חובה בכל בית חומש היכל הברכה קאמרנא במחיר 150 ש"ח כולל משלוח הבטחת המחבר - מובטחני כל מי שיהיה לו החומש שלנו בביתו יהיה ניצל מכל דבר רע ומכל פגע רע ומחליים ומחוסר, ויהיה ביתו מלא ברכות ה' וכל טוב, הצלחה ועושר וחיים לו ולבניו בלי ספק.